

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoSr/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720203611
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5720203611.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: K. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/X, V., zastúpeného JUDr. Natáliou Stahovcovou, advokátkou so sídlom Karpatská 6, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 52 012 671, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 18Csr/1/2020-169 zo dňa 13. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu v konaní pod sp. zn. c.č. 441/01/19 zo dňa 28.08.2019. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 46 ods. 2, 3 zákona c.č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákona o „SRK“) § 48 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku a § 585 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žaloba žalobcu proti žalovanému na zrušenie rozsudku bola podaná po uplynutí prekluzívnej lehoty v zmysle ust. § 46 ods. 1 Zákona o SRK, po uplynutí troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku žalobcovi ako účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Neuplatnením práva podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, toto právo zaniklo (§ 583 OZ), pričom podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je možné ani v exekúcii, nakoľko to neumožňuje súčasná právna úprava Exekučného poriadku, preto nemožno vychádzať len zo znenia prílohy c.č. 2 zákona c.č. 335/2014 Z. z. Na základe uvedeného neposudzoval dôvody, pre ktoré žalobca žiadal o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP s poukazom na plný úspech žalovaného v konaní.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie tak, že vyhovie žalobe a žalobcovi prizná trovy konania v celom rozsahu. Aj keď Exekučný poriadok v znení účinnom k 01.04.2020 explicitne neupravuje podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, táto možnosť

je upravená v ust. § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z., ktoré je potrebné vykladať v prospech spotrebiteľa. Poukázal na prílohy č. 1 a 2 cit. zákona, v ktorých prípade musí poučenie obsahovať informáciu o možnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku aj po tom, ako sa začala exekúcia a bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie. V takom prípade vzor žaloby možno podať do 15 dní od doručenia upovedomenia. Ak bol spotrebiteľ poučený priamo v rozhodcovskej zmluve o tom, že môže podať žalobu aj počas exekúcie, musel byť potom upozornený, že toto právo už nemá. V odvolaní tvrdil aj skutočnosti ohľadom neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, rozporu s dobrými mravmi a nesprávnosti údajov o RPMN.

3. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu k odvolaniu žalobcu uviedol, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku dostatočne vysporiadal s otázkou nezachovania lehoty pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Lehota na podanie žaloby je 3-mesačná (§ 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z.), pričom uplynula v decembri 2019, a preto podanie žaloby viac ako 8 mesiacov je neprípustné z dôvodu zániku práva na podanie žaloby v dôsledku uplynutia prekluzívnej lehoty. Podanie žaloby je od 01.04.2017 neprípustné v exekučnom konaní. Účinnosťou zákona č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony došlo aj k zrušeniu poučovacej povinnosti exekútora uvádzať informácie o možnosti podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku (pôvodný § 48 ods. 2 EP do 31.03.2017).

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd, viazaný odvolacími dôvodmi, vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu, ako aj zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na závere, že žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku až po uplynutí troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku (§ 46 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní). Lehota mu plynula do 26.12.2019, pričom žalobu žalobca podal dňa 21.08.2020. Vo vzťahu k argumentom žalobcu dôvodil, že žalobcovi neplynie ani nová lehota podľa ust. § 46 ods. 3 cit. zákona, keďže ust. § 48 ods. 2 Exekučného poriadku bolo účinné len do 31.03.2017. Žalobca v odvolaní nerozporoval záver súdu prvej inštancie o tom, že jeho žaloba bola podľa ust. § 46 ods. 1 cit. zákona podaná po lehote, ale opätovne upriamoval pozornosť na ust. § 46 ods. 3, ktorý mu podľa jeho názoru umožňuje podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, pričom poukazoval aj na prílohu na č. 1 a 2 cit. zákona.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné uviesť, že podľa ust. § 46 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii. Osobitným predpisom je v danom prípade Exekučný poriadok, ktorý v znení účinnom do 31.03.2007 v § 48 ods. 2 upravoval možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote na podanie námietok proti exekúcii, t. j. v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, pričom o tejto možnosti bol súdny exekútor povinný povinného, ktorý je spotrebiteľom, poučiť. Poučenie muselo tiež obsahovať vzor žaloby podľa osobitného predpisu, ktorým v danom prípade je zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Novelou Exekučného poriadku zákonom č. 2/2017 Z. z. účinnou od 01.04.2017 bolo ustanovenie § 48 Exekučného poriadku zmenené, pričom Exekučný poriadok účinný od 01.04.2017 už neobsahuje možnosť podania žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Čo sa týka príloh č. 1 a 2 k zákonu o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, tieto nezodpovedajú právnemu stavu de lege lata.

9. Žalobca vo vzťahu k uvedeným záverom súdu prvej inštancie netvrdil v odvolaní nové skutočnosti, iba opakoval svoju právnu argumentáciu, ktorú predniesol súdu prvej inštancie vo vyjadrení zo dňa 13.11.2020. Odvolateľ predkladá odvolaciemu súdu vlastné právne posúdenie a vlastné predstavy záverov, ku ktorým by mal súd dospieť v predmetnej veci. Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa judikatúry ústavného súdu nepatrí do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR úspech v konaní, ale ani nárok na to, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá strana konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Súd prvej inštancie sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vysporiadal so vznesenými námietkami žalobcu, a preto ani odvolaciemu súdu neprináležalo vyvodiť iný záver ako ten, ktorý konštatoval súd prvej inštancie.

10. Na základe uvedeného sa ani odvolací súd pre prekážku oneskorene podanej žaloby nezaoberal ostatnými odvolacími námietkami žalobcu a napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, a preto má nárok na náhradu trov tohto konania.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).